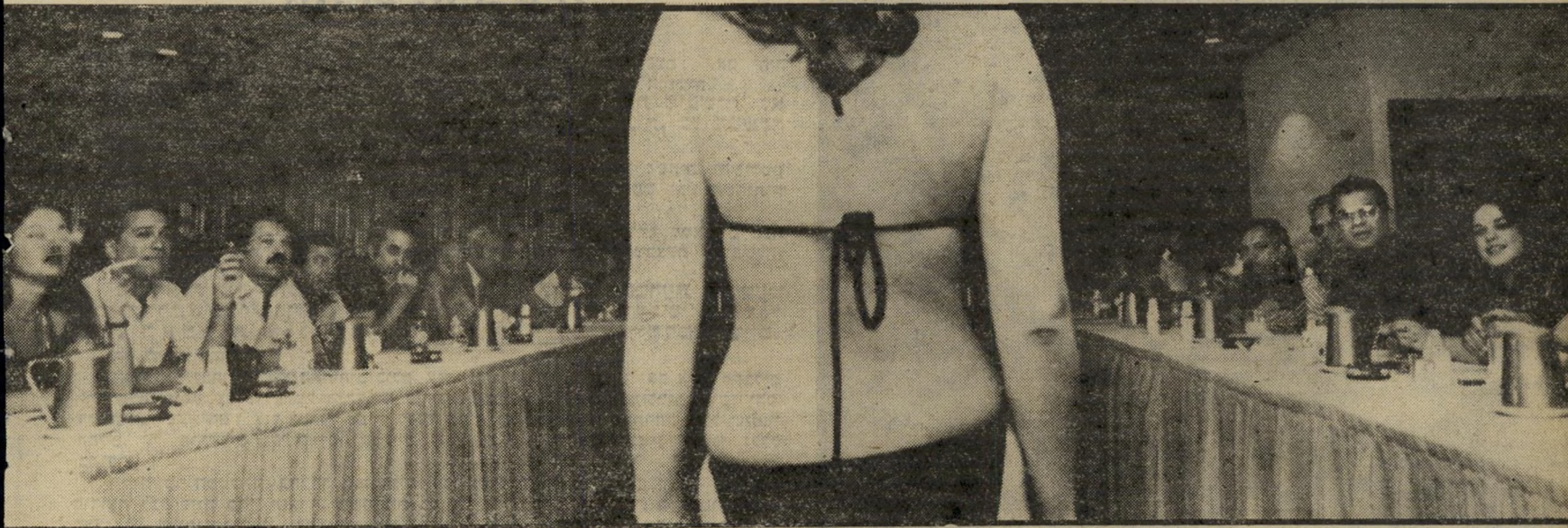

הן באו מכל חלקי הארץ: קיבוצניקיות, חיילות, שמיניסטריות

צנטר, חיקי סימון טוב, מנעלי מרנו, גימי הספר החיפאי, עדית פאנק הציירת, נאוה מלכת המים לשנת 1979, דב אודנס, מנהל מלון רמאדה, משה מילנר, ראש לישכת הצייל הממשלתית, נציג מצלמות הדר, משה טלמור מעמי תור וישראל ברוך מהנהלת

שופטים אי' ביניהם בלטו בין היתר זויד חיימוביץ, מנהל מחלקת קידום מכירות של אופיר טורס, עדינה ורסנו ותמי בארי מסלון אמבר, צפי הלפרין מסנדלי נימרו, גיורא אוריין, מעצב גרפי, הדוגמנית חניטה

הברירה הטבעית

אל מלון רמאדה בתל-אביב הגיעו כ-30 אנשים כדי לשמש שופטים במיון הראשון שנערך לקראת התחרות. מאה הנערות היו נרגשות ועצבניות. הן כולן הגיעו למקום מצוידות בבגדי-ים ביקיני והתכוונו לעבור בסך לפני השופטים, כדי לדעת אם תצאנה להגיע למועד מרות בתחרות.

ב בקשה תצמידי את הרגליים, ביקשה המורה הוותיקה לטיפוח החן, לאה פלטר, שהיתה בצוות השופטים שבחן את המועמדות הראשונות, לקראת תחרות מלכת-המים הקרובה. כל נערה שניצבה לפני התבקשה לעמוד זקופת-קומה, להצמיד את רגליה ולצעוד כמה צעדים.

השופטים לעומת זאת הגיעו במצב-רוח עליז, נכונים למשימה. טובה ישעיה, מנהלת הפירסום של עץ הזית, מיכאל בראון,

אני מבחינה מיד בצורת ההליכה של הנערה אם היא יכולה להיות מועמדת מתאימה, אמרה פלטר.

השדרה הראשונה אחרי מיון ראשון נבחרו חמשי-עשרה המועמדות בת-מונה, אך לפנין עדיין דרך ארוכה. אחרי מיון נוסף, תקבענה 12

אייבי נתן, בעל תחנת השידור קול השלום, לייץ לשתות רק מים, לגם מהפינה קולדה ללא "אני שותה את זה כמו מים", הסביר. טוביה סער, "החרים" מייך בקבוק אחד, וא "זה בשביל אשתי". ומנכ"ל אולימפיק בישראל קיס התלוצץ שהוא היה רוצה לבדוק כל מוס באופן אישי.

מנכ"ל מפעל וולה בארץ ואברהם גינדי הקבלן נימנו עם חברי-השופטים, הנותנים את חסותם לתחרות זו. אך גם הבהמה יוצגה שם בכבוד. השחקנים אריק לביא ושושיק שני, הבמאי יהודה ברקן, ואנשי הטלוויזיה טוביה סער ואלכס גלעדי באו גם הם נכונים לבדוק את הנערות מקרוב ולהחליט מי תהיה בת המזל ותזכה להיר מנות על 12 המועמדות לתחרות מלכת-המים.

יצחק פרושינובסקי, יוסף עמרם ודויד בבלי, יבואני המשקה המשגע מן האיים הקאריביים, פינה קולדה, הביאו עימם בקבוקים רבים וחילקו אותם לשופטים. "כמה שאני שותה יותר, הבחורות נראות לי יפות יותר", התלוצץ אריק לביא. "אני כבר מאומנת בנושא", אמרה אשתו שושיק שני. "כל שנה אני נימנית על חברי-השופטים וכיום אני מביטה בהן במוחיות רבה."

אך לא רק התלוצצויות נערכו שם. השופטים לקחו ברצינות מירבית את עבודתם. שאף נערה לגילה ולמקום מגוריה, ביקשו ממנה להסיר ורשמו לפנייהם את מסקנותיהם. הנערות, הממוצע שלהן היה 17, היו מתוחות. מומן לא אנשים ידועים כל-כך בבת-אחת, ובעיקר מתבוננים בהן בלבד. "למה את מבקשת מהן להצמיד

אכלת אותה! התלוצץ יהודה ברקן, במאי הסרט. אך הפעם לא היה זה מקום מתאים למתיחות. כל מועמדת שזיהתה אותו ושאלה אם הוא יהודה ברקן הידוע, השיב לה: "מה חשבת? שזאת מתיחה?"